

Kirkeindvielsen i Syd Bellingham.

Søndag den 13te Juni var en høitidsdag for Vor Herres Menighed i Syd Bellingham idet den den Dag til sin nye Kirke, af hvilket høstaaende er et billede, indviet. Dagen oprandt blaus og klar med det deiligste Solskin, og længe før Jorretningen skulde begynde var Kirken næsten overfyldt. Der var nemlig Jolt fra Søsternemighederne i Stanwood, Burlington, Edson, Lawrence, Custer, Bion's Menighed i Nord Bellingham samt mange fra den Forenede Kirke, hvilket alt hjente til at fyre Glæden og Feststemningen. Formand Joss holdt Indvielsesprædikenen og indviede Kirken. Prædiken holdt af Pastor Bjørke. Menighedens loerige Prest. Pastor Borge fra Sauconet, P. C., læste Menighedens Historie. Foruden de allerede nævnte Prester deltog følgende i Oplesningen af de forordnede Skriftsteder: Pastor S. C. Poillon fra Elliana, Pastor R. Rasmussen fra Burlington, Pastor Skonhøvd fra Lawrence samt Menighedens Prest. Menighedens Sangkor sang et Par Sange for Anledningen. Et Offer til Dagarbejdet blev optaget, og der indkom \$155.95.

Ten hele Forsamling paa Herr Indrede Menigheder blev indbudt til fælles Betsning i Kirken om samme Tid. hvor Menighedens Høiheitsforening havde søgt for Mad og Kaffe til alle. Om Aftenen holdtes Gudstjeneste, hvor Pastor Borge fra Sauconet, P. C., forrettede.

Følgende er Menighedens Districte:

Til Pastor Bjørkes Eftermand i Embedet blev Menighedens nuværende Prest, der nu var bleven Prest til Bion's Menighed, kaldt. Han antog Kaldet og Menigheden trædte i Kaldsforbindelse med Bion's Menighed i Nord Bellingham og Jannum's Menighed ved Custer. Menigheden havde gjenem den Tid kaldt en fund og søn Bessl. Den

Vor Herres Kirke, Syd Bellingham.

gamle Kirke var bleven udført i træ og liden. Det blev derfor nødvendigt at bygge. Efter endel Jorhandlinger blev man enige om at bygge en ny Kirke paa den af Menigheden indviede Tomt. Planen til Kirken blev fremlagt og paa et Møde den 28de August idet, blev det besluttet at bygge en ny Kirke. Konstruktionen paa selve Kirken blev givet til Bygningskomiteen. Understøtten blev udført ved Dagarbejde. Til Bygningskomiteen blev udnævnt Menigheden Prest, T. Waldren og J. Madsen. Denne Komite blev ved et senere Møde fortaget med tre Medlemmer, nemlig J. Frost, S. Anderson og E. Jacobsen. Arbejdet gik raskt fremover og allerede paa Fredag kunde Menigheden samles til Gudstjeneste i sin nye Kirke. Hvor Menigheden nu ser tilbage paa det hele man den viselig sige: „At Herren er det best det er underligt i vore Dage.“

Kirkens Størrelse er 31-40-16 med et Taarn paa 11-14-90 Fot høit, og Cement under det hele. Det hele skulde, Løst, Kirke og Inventar vil koste sig til ca. \$1000. Mange sange Tag og megen Opværelse har været gjort. Gud glov af sin Raade, at den Jør og Udbyrds for Herren Gud, som hidtil har været udført under Kirkens Opførelse aldrig maatte af-tage, men at enhver kunde med Tid sige: „Hvor effellig er din Vohly. Herre Jesu, Mit Hjert trænger, ja samvægler af Kongeløst Her Herren Jorværd.“

Vor Herres Menighed, hvis Kirke idag skal indvies til Herren Gud, blev stiftet af Formand Joss den 2. April 1891. Formand Joss blev kaldet til Menighedens Prest og Hjælper og betjente Menigheden indtil 1894, da han antog Kald fra Stanwood. Under hans Virke fob-

tes en Kirkekont paa 19de og Danvers Avenue. En Kirkebygning blev paabegyndt, men paa Grund af Pengeløst, som dengang kom paa, blev denne Bygning ikke fuldført. Menigheden blev da midlertidig bestyret af Pastor Sperati indtil 1896 da Pastor Joss blev kaldet. Pastor Sperati blev da kaldt til Parland og hele Strøget fra Skagit County og opover til British Columbia og Canada blev overdraget til Pastor Joss. I 1898 blev Pastor Joss kaldt som Pastor Joss' Hjelpeprest og hele Strøget blev overladt til Pastor Lane. I 1901 blev Pastor Lørdal kaldt til Bion's Menighed i New Holcom. I 1902 antog Pastor Lane Kald til Elliana, P. C. Under hans Virke blev den i Pastor Joss' Tid paabegyndte Kirke sat istand saaledes at den udgjorde både Kirke og Prestebolig. Denne Kirke blev ved Pastor Joss indviet den 6. Juni 1900. Som Pastor Lanes Eftermand blev Pastor Bjørke kaldt; han antog Kaldet og indviede Bion's 1902, da han antog Kald til Syd Tacoma. Under hans Virke blev en Del Reparationer udført ved den gamle Bygning. En Sol til Forsamlingssted for Ungdomsforeningen, Søndagskolen og lignende blev indredet. Kirkehuset blev anskaffet og Kirken malet. Den nuværende Kirkekont blev høit og et Byggefond oprettet.

Sagt dia for Trif.

Dr. Sulzer siger: „Maar man vil følge Verden's Dom, hvad den mener om Sagen, ja maa det for en ringe Sag, at en driller lidt for meget, naar sig en Kist og bliver drukken. Og hvis du selv skulde være dommer og du vil efter din Jor mening sige, at en Gjerrig, en Kagerkarl, en detar andre ved Ræsen, bedrager dem, giv Næste Stund, og Uret, end den, som gjerne sjuirer og

som man falder det, tager sig en Nud og bliver lystige. Thi Druffenskab ansees for en Privatsynd og en ringe Synd, hvis den overhovedet regnes for Synd. Thi om den end ellers medfører sin Norden og Straf, bliver den dog agtet for ubetydelig og af Hden Vegt, fordi den angaar enhver private Person. Derfor ansees den ikke for nogen Skam, men næsten enhver besitter sig derpaa, som om det var sømmeligt og tilladt Fornøielse og Bedrøvelselse, hvorved Sorg, Besværing, Væle og Arbejde glemmes. Saaledes mener og dømmes Verden.

Men naar vi nu paa en ret Maade betragter Sagen, saa maa vi beklende og sige, at Druffenskab og Hulderi er en af de allerfæreste Synder, fordi den trækker efter sig og giver Anledning til mange andre, ja utallige Synder. Endog Bedrøvelselse har indviet og erkjendt ikke blot den Skam, men ogsaa den store Skade, som denne Lyst fører med sig. Derfor findes ogsaa i deres Bøger mange smalle og hæderlige Udsagn hvori Raadhold og Udvælgelse høilig roses og priseds, men Druffenskab og Hulderi fordoannes som den skadeligste Sygdom og Plage. Thi naar de usømmelige vilde Dyr ikke drifles mere, end de trænger til, og deres Natur fraværes, men heller vilde lade sig slaa ihjel, end at drifles mere, end de har Trang til, er det da ikke en en Skam, at et Menneske, som dog af Gud fremfor andre (Skabninger) saa rigelig er begavet med Fornuft og Forstand, ja ofte en, der ved sin Forstand og Dugtlighed fører et helt Land og Høvedstamme, ikke skal kunne holde Maade i denne Sag, men ligesom tage sig selv afdrag?

At gaa ud i blandt forskellige Folk at Vælte sig i Solen, at springe over Boer og Bænker er ikke menneskeligt, men dyrt; men ikke mindre handler de Mennesker mod Naturen, som overlaster sig med overflødig Drif og Svir. Thi der ved mister de det, som alene Mennesket er givet fremfor Dyr. Se 1 Kor. 6, 10.

Tre Søstre.

Engang i Foraaret 1858 vandrede en ung Pige, Maria, 17 Aar gammel, over den meele Gede hjemad mod Forsynderhuset. Hun havde været borte hos Slagtinger, der saa unge af Kærveler, for at pleie dem med ungdommelig Friskhed og Kjærlighedsvarme. Efter nogle Maanedes trofast Pleie vendte hun saa hjem igen. Hendes Slagtinger som sig, men hun selv har Dødsfæren og

Dødsanselsen i sit Hjerte. „Døds Aar og Mor vil jeg dø,” sagde hun. Maria var et Billede paa en saadan somfruelig Jude og Skjæbhed, som man sjelden ser. Hun havde aldrig kjent Verden og allede af ganske Hjerte som som elsket hende fra Enighed. Hun havde hjemme efter Himlen. Saaledes betraadte hun igjen Hæderhuset — tog til Verden.

„Mor og Mor, jeg dør snart, og jeg dør gjerne,” sagde hun; mit Hjerte længes efter at være hos Herren.” Det gaad Forældrene ved Anelsen om hendes snarlige Hjemgang; hun var dog den første Blonst i deres Hærskara, som skulde visne. Men Maria trostede dem: „Orsd ikke over mig, kjære Forældre! Hvorledes kan I græde over, at mit Hjerte er opfuldt af Kjærlighed og at jeg gaar til Herren? Thi for mig er at leve Kristus og at dø en Gudsing”. (Ail. 1, 21).

Efter saa Dages Forløb stod alle hendes nærmeste Vaarværende ved hendes Dødsleie. I kort og lidt Rødsverklædning, med Rødsverklædningens Rødsme paa Hænderne, medtog hun i sin Moders Kæde Herrans Vegene og Blod til Bestærelse paa hendes Bændring. Salig Fred hvilede over hendes Kæde, hendes Dine lyste som forklædte. „O, hvor gjerne dør jeg,” hvilede hendes Mund; „hvor glæder jeg mig til snart at være hos Herren!” Et Par Dage efter saa hun Hæren, om end i Døden bleget Kæde i Vighisten. Maria var hos Herren.

Et Hverdagaar herunder, da saa Dorotea, den 19-aarige Søster, i Hæderhuset paa samme Sted, hvorfra Maria saa salig var hjemgangen. Frisk og nudig, et Billede paa Kraft og Svæbhed, havde hun været sin Moders hære Haand, en Martha i Kjærlighedsdruer og Virkeligt. Hun havde aldrig kjent Verden og var en Jomfru fuld af Skjøbhed og Gudsfrugt. Og da Herren skændte hende nogle luse Stunder, begjærede hun indtrængende den hellige Rødsver. Efter stod alle hendes nærmeste Vaarværende ved det hære Dødsleie. Da spurgte hendes Sjælsfærg: „Dø du gjerne, mit Barn, naar Herren vil tage dig til sig?” Og hun svarede: „Unge Mennesker dør ikke gjerne; men hvad Herren vil, det vil jeg ogsaa. Jeg ved, at jeg har Søndernes Forladelse, og i fast Tro vil jeg dø.” Kort Tid efter saa en Søster i Dødsstaven; Guds Fred hvilede over hendes Kæde.

En herunder der igjen 5 Aar. Den tredje Søster, Sofia, var bleven en Jomfru paa 19 Aar, et alvorligt, stille Barn. Hun havde aldrig kjent

Verden, men saa meget troere Herren. Da man Aaret forud begravde hendes 80 Aar gamle Bedstefader, sagde hun bestemt: „Det næste Aig 3 bærer ud af Hædet blir jeg”. Hver tre Dage for sin Død blev hun syg, som det syntes, ubetydelig; men hun erkjærede allerede fra Begyndelsen af „Mor, jeg gaar til Herren. Jeg begjærer intet mere end den hellige Rødsver.” „Vil du ikke blive hos os”, spurgte Moderen grædende. „Nei Mor, jeg gaar til Herren og til Maria og Dorotea; jeg begjærer kun den hellige Rødsver, men snart — ret snart; thi jeg har ikke lang Tid.” Og da Sjælsfærgen som sagde hun: „De har engang i Hæderhuset undervisningen opfordret os til, at enhver skulde nævne sine tre Hæderhuset. Da svarede jeg mig Søndernes Forladelse, den hellige Rødsver og den reise Salighed. Disse Dødsver er nu opfuldt.” Og hun, som næsten aldrig le, hvilede nu i saa salig Glæde, at det overvældede Hjerte og Die. Kort før sin Død bad hun: „Sig dog til min Veninde S., at hun ledsager mig, naar jeg bliver jordet.” Paa samme Sted, hvor Maria og Dorotea havde luffet sine Dine i den sidste Svæn, gif Sofia hjem uden Kamp og Dødsmerter, og hendes sidste Dødsleie var opfuldt. Forældrene sagde: „Herren gav, Herren tog, Herrens Kæde være lovet!” Det var om de tre Søstre, M., D. og S. Hære Værelser. Vær som de at leve i Jesus. „Gal. 2, 20”, saa vil du ogsaa kunne dø som de.

„Bedre kan jeg ikke fare End at fare til min Gud; Bedre kan jeg ikke fare. Naar jeg naar om Døden Vid, End at jeg er vel bered, Og vil gjerne følge med; Bedre kan jeg ei øvrigt End at styte til Guds Rige.”

Britaneren i Dødsfare.

Hansmannen Volney, der er bekendt for ikke alene ved sine Reiser og som Forfatter, men ogsaa som en grov Britaniser og Spotter, foretog i Aaret 1797 en videnskabelig Reise i Nord-Amerika, paa hvilken han engang sammen med omkring 20 Personer sejlede over Ontario-Sjæen. Han var meget snæversind og benyttede enhver Anledning til at spotte Skriftendommen og opførte sig overhovedet paa en meget verdslig Maade. Paa Overfarten stødte der pludselig en voldsom Storm; Skibet stødte paa en Sandbank i betydelig Afstand fra Kysten og led saaledes af Vælgernes Røgt, at man hørt Die

blev frygtede for, at det vilde blive fuldstændig Brag og hele Besætningen blive Dødens Bytte. Under disse farefulde Omstændigheder mistede den store, stolte Filofog dogstavelig af Raadighed over sin Fornuft og snart var han aldeles rasende og bar sig ad som en Gal; snart ligede han med vild Bestyrtelse i et af den berøgtede Spotter Voltaires Skrifter, som han pleiede at bære paa sig; snart grebes han af fuldstændig Fortvilelse, udstødte usammenhengende Tale og ved Skarpten en utrolig Bengelium, hvis han i en Baa vilde bringe ham til Kysten, hvilket dog var en Umulighed. I af sin Gledighed havde han sin Eigemand i Skotten, der surrede sig fast til Formasten og sin Fortvilelsesfæmp udstødte de frygteligste Forbandede og Eder. Blandt de øvrige Bedrøvelsede var der 10 Søstre fra det lidligere franske Canada, som, da de var bleven gjort bekendt med Hæren, knælede ned i Skibet ig i omtrent 10 Minuter had stille, reiste sig saa, sagde nogle Ord paa Fransk og omfavnede hinanden, derpaa satte de sig igjen med rolig Hengivenhed i alt, hva der maatte komme. I omtrent 2 Timer holdt Skibet ud i denne farefulde Stilling; da lagde Vinden sig, Skibet kom igjen fast, og den næste Dag naaede det luffelig til Bestemmelsesstedet. Da Stormen og Hæren var overhaaret og alt igjen gif efter Duff, viste Volney sig at være en elendig Stundver, idet han bad flere af sine Bedrøvelsede, at de dog ikke maatte antale hans Adfærd i Hæren under Stormen. Denne Volney, der staar i stort Ry blandt Britanerne, har mange Vigelude, som anser det for men Deltagelse at kunne Spotte Skriftendommen, spotte alt det, som de dog, hvis de var skand til at bruge sin Forstand ret, ganske sikkert maatte erkjende for deres skjønneste Væle og største Trost i Liv og Død, men derimod nu Summen af deres hele Livsviddom fu ner denne: „Vader es ade og drifles; thi hvorigen dør vi.” (Aar 15, 32).

En Skomager, som ikke blev ved sin Væst.

En fattig Skomager i England lærte om Nøden blandt de blinde Bedrøvelsede i Indien. Det rørte ham, og han bad for dem, ja han søgte sig dreven til at gaa til dem. Derpaa lærte han ved sin Væst fire Sprog, samlede sig nogle Bengel blandt Senner, som forresten la ham ud, og reiste (1793) til Indien med Hone og Børn. Han kom til Bengalen, blev i Tiden Ved Professor i Sanskrit og andre Sprog ved Læroveranstalten i

Serampore, arbejdede i 41 Aar med stor Iver, og da han døde (72 Aar gammel) efterlod han sig fire Sønner, der ogsaa arbejdede ligesaa forfjensfuldt for Missionen. Denne tidligere Skomager er den berømte Dr. Carey, som døde i Serampore den 9de Juni 1834, og fra hvis Anstalter der er udgaaet 24 Bibeoversættelser i det indiske Sprog. Han havde neppe sin Lige i Aandskraft, indholdenhed, Taalmodighed og guddommelig Velsignelse. Han vidste til Overflod af det nye Testamente i mere end 40 Sprog, og blev et Medlem til Ordsættelsen af 25 Menigheder af omvendte Hedninger.

Den høieste Lykke.

I Vertshuset „Den guldne Nøgle“ sidder fire unge Mennesker ved et godt Aftensbord. De er opvandede sammen og har gået i den samme Skole, men skal næste Dag skilles for maaske aldrig mere at mødes.

De vil ud i Verden for at søge Lykken. Alle har de et Maa! at stræbe efter — denne Verdens Hæder og Pragt — og enhver mener ad den Vej, han har valgt, bedst at kunne naa Maalet. De taler om den forløbne Tid og om deres Barndom og glæder sig over, hvorledes de altid har levet i godt Samværd. Da rejser den ene sig og siger:

„Venner, vi sidder nu her idag glade og veltilfredse sammen, men imorgen rejser vi ud i Verden og spredes for de fire Vind. Enhver vil saa nok at gøre og ikke saa megen Tid til at tænke paa de andre; thi for at naa det Maa!, vi har foresat os, er det nødvendigt at sætte vor hele Kraft og Energi ind derpaa. Det vilde dog være skedeligt, om vi, der nu i saa mange Aar har boet sammen, aldrig mere skulde sees, efterat det var lykkedes os at naa vore Vængslers Maa!; derfor foreslaar jeg, at vi, om vi lever saalange, aften mødes her om 50 Aar, forat vi da gjensidig kan fortælle hverandre om, hvad vi har opnaaet af den Lykke, som vi eftertragter. Lad det nu være en bestemt Aftale mellem os, at den, der ikke møder, bliver af de andre betragtet som død. Vi skal da se, hvem der har bragt det længst, ham tilkommer Seirens Palme-krans.“

Denne Forslag blev modtaget med en stemmig Tilfald. De rakte Hænderne i Beirer og lovede høitideligt, derfor de endnu var i Elde om 50 Aar, at mødes paa samme Sted.

Næste Morgen drog fire lysglade og veltilfredse Unglinge ud af Byens Porte for hver for sig at sø-

ge Kompen med Lyset og i denne Slump at vinde Hæder, Berømmelse og Rigdom.

Aar er hentundne, 50 Gange har Foraaret valet nyt Liv i Naturen. I Folkeskoven som i det enkelte Menneskeliv er der indtraadt store Forandringer. De fire Venner havde aldrig siden hørt fra hinanden, og alle var langt fjernede fra Hiemmet. Enhver af dem havde dog enindret den samme Dag og sit Løfte og afledede sig til at gjenne sine Højskole-færelser.

Nu var Dagen kommen. Vertshuset var der endnu, endstjønt det ogsaa havde undergaaet mange Forandringer. Det havde gjort sin Vælle og var blevet ombygget efter Nutidens Fordele, og idag var straalende det i al sin Pragt. Strause og Guirlander smykket det, og et flag voier fra dets Tag. Bert og Bertinde staa i fuld Færd i Døren for at modtage deres Gæster; thi der har idag meldt sig flere fremmede langveis fra.

Nu staaer en flot Bogn ved Porten, og ud af den stiger en ældre Officer. Hans Pragt er bedækket med talrige Ordener, og han bærer Generaluniform. Hans Ansigt er vanfæret af en Mængde Ar.

Nært derefter blæser en Postkølle, og en elegant Ekvipage kjører frem. Mellem dem ruller Bogværten, og en gammel forpulent Herre stiger med megen Besvær ud af Bognen. Det er en rig Bankier, som har gjort sin Lykke og hent sig Millioner hinsides Havet.

Sværer ruller en tredje Reisevogn, meget tilfældig og mindre elegant, ind ad Porten; ud deraf kommer en gammel afskeldig Herre, som trods sine Brillen, neppe kan finde Bogværten. Mellem dem løber rask ud og tager han i sine Arme, at han ikke skal falde. Det er den lærde og berømte Professor N.

Neppe er de tre Gæster traadte ind i Huset, før der tilfødes vider sig en gammel Mand, flædt som Vandbæreren.

De fire Venner er nu atter samlede. — De hilser hjerteligt paa hverandre, og det mangler ikke paa Forandringsudraab. Man sætter sig til det veldækkede Bord, som Bert og Bertinde har opbudt alt for at give et storslået Fæst som muligt. Deres Gæster var jo Folk, der havde Raad til at betale.

Venerne elod sig Naden smage og var glade og veltilfredse, og dog hvilken Forandring fra den Gang, da de sidst var samlede her!

Harens Alvor og Alderens Bemod blandede sig nu i Muntigheden.

Da Maaltidet var endt, rejste Herren i Generaluniformen sig og sagde:

„Mine Venner, det var mig, der for 50 Aar siden kom med det Forslag, at vi atter skulde samles for at se, hvorvid enhver af os havde naaet sine Vængslers Maa! og høstet Berømmelse. Lad mig derfor først komme med min Beretning. Paa Balladen har jeg erhvervet mig Hæder og Berømmelse, derom vidner den Uniform, jeg bærer. Ordenerne paa mit Bryst og Krone i mit Ansigt. To Gange har min Konge egenhændig tildelt mig Prisen for de Seire, som jeg har vundet over mit Fædrelands Fjender. Jeg har tilfulde naaet mit Maa! og har betruddet de høieste Trin paa Herrens Stige.“

Han satte sig, og den forpulte Herre i sort Skjole rejste sig og tog Ordet:

„Mine Venner, jeg rejste over Havet for at vinde Hæder og Berømmelse. Jeg har arbejdet og svampet, regnet baade Dag og Nat, ingen Nøje og ingen Veie har jeg skyet, naar de kunde føre mig til mit Maa!; ja, jeg har endog udbygget mig, naar det har været nødvendigt, alt for at naa dette ene Maa!. Nu er det naaet. Jeg havde foresat mig at tjene Penge og har ogsaa opnaaet det. Jeg kan regne min Formue i Millioner, jeg har vundet Anseelse blandt mine Medborgere, og mit Navn har en god Klang paa Verden. Jeg tror, at jeg har Grund til at være tilfreds med Resultatet af min Sagen, og vil nu staa mig til No.“

Han satte sig og lærde Sveden af sin Pande; thi det havde voldet ham Besvær at staa og tale saa længe.

Efter ham fulgte den afskeldige Herre med Brillen; hans Ord lød saaledes:

„Drevet af Løst efter Grundslaber har jeg fordybet mig i Videnskabs Skatte. Jeg har østet min Kasse, ja selv det meste af mine Sines Paa paa denne Opværelse, men derfor straalte jeg nu ogsaa blandt de Værde som en Stjerne af første Rangs. En stor Skare af vidbegjærlige Unglinge jigger hvert Aar ved mine Fødder og sluger med Begjærighed ethvert af mine Ord. De elsker og ærer mig og betragter mine Ord som et Evangelium. Vg en Konge hersker jeg i Mændernes Ryge. Uller og Ordener vier jeg i Overflod, og jeg har intet mere at ønske.“

Ogsaa den lærde satte sig og samlede efter Vnglædet.

Nu rejste sig, som den sidste, Manden i den tarvelige Dragt:

„Mine kære Venner! I har fundet det, hvorefter I søgte, og op-

naaet det, I har tragtet efter! Jeg har fundet mere, end jeg søgte, og opnaaet mere, end jeg begjærede. Jeg er Frelst i en liden Bændels oppe i Høgen; stort har jeg ikke bragt det til i Verdens Gine, Ordener og Titler eller jeg ikke, og mine Indtægter er neppe tilstrækkelige til mit Livs Fornødenheder, men desuagtet vilde jeg ikke bytte med nogen af eder. Jeg poastaa, at jeg har naaet det høieste, et dødeligt Menneske kan naa i denne Verden; thi jeg har naaet med den gamle Simeon at kunne sige: „Herre, nu lader du din Tjener fare herfra i Fred; thi jeg har seet Frelsen, som du beredte alle Folk.“

Et Dieblit studiede Venerne ved denne for dem usforhaelige Tale, men da greb de en efter en Bændelsprestens Haand og trykkede den inderligt; alle etstjønt de ham Seirens Palmekrans; thi han havde bragt det til at kunne gaa Døden imøde uden Rædsel, hvad ingen af de andre havde naaet paa deres Livsvei.

Rettroende og vrangtroende Kirkesamfund.

De kristne skal indtræde i ydre Samfund med hverandre. De skal oprette det offentlige Brødkæmbede iblandt sig og som Samfund udvære andre Gjerninger, som Kristus har befalet dem. „I hvilken Beskaffenhed skal nu dette ydre Samfund være, naar man ser paa den bekjendte og forfærdige Lære? Alle kristne har Befaling til, at de skal staa sig om Guds Ordrens rene Lære og fly alle falske Lærdomme og Lærere. Et Samfund nu, hvori efter kristi Befaling Evangeliet læres rent og Sakramenterne forvaltes overensstemmende med kristi Indsigtsfulde, det er et Samfund, som Gud vil have det. Det er en rettroende Kirke. Men desværre efterkommer ikke alle kristne kristi Befaling, men holder sig af Strøbelighed til saadanne Lærere, som ved Siden af den Sandhed, de forkynder, indføjer falske Lærdomme. Saaledes opstaaer og bestaar der vrangtroende Kirker. Vrangtroende Kirker er saadanne, hvori der visnok endnu læres væsentlige Stykker af Guds Ord, men ved Siden af dog ogsaa forkædetes Vildfarelser. Man spottet ganske vist i vor Tid mangfoldig over denne skarpe Adskillelse mellem rettroende og vrangtroende Kirker. Man lærer tildeels megen lekkelig Tale om den „rene Lære“ og erklærer det for at anmassende, naar et Kirkesamfund bestemt poastaa at have den rene Lære og i alle Stykker

Pacific Herald

Aristokratisk Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Redaktør: Pastor H. O. Bjerke

Allt vedrørende Redaktionen indsendes til H. O. Bjerke, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Aaret \$.75
For Aaret til Canada 1.00
For Aaret til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betalning for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Rygheder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Rygheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Takken paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abbonenter maa vente to Uger paa—

Adressforandring.
Kvittering paa den "røde Tap" og Begjæring om at stanse Bladet.
Ligeledes tager det to Uger Stræud en ny Abonnent kan faa Bladet.

Naar Adressforandring forlanges, behog at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Broderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forstud.

Allt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maa berejste sendes til Prof. J. Kavier, Parkland, Wash.

Rettelser.

I Nr. 23 staar Mrs. Jacobson \$5.00. Det skal være Mrs. M. og G. Jacobson \$5.00.

D. S. Halberg.

Rogle Vennerfor hører vistnok til en Menighed, men derimod ser man dem næsten aldrig i Kirke eller ved Menigheds møderne. Brodre, det burde ikke være saa.

Opførsel i Hjemmet.

Skælp dine Hornløre.
Vær snil mod dine Søskende.
Gjør dine Forældre glade.
Vær ikke ire og græden.

Via Frans.

Via Frans er et gammelt katolsk Udtryk for den fortællede Ide, at man kunde lyve og julle Ud, hvis man kunde opnaa noget godt dermed. Guds Ord siger ja klart, at vi ikke skal gjøre det onde for at det gode skal komme deraf, saa Synden i sig Tankengang er efter Guds Ord klar.

Man der ikke er et saant Forbød paa at opnaa noget, man ønsker for godt, naar det kommer til os et lidet Blad, som heter "Good Will," hvorpaa der staar, at det er udgitt i hjemlige Børns Interesse og paa Forsiden er der en Artikel om Parkland Garachjem, mens Bagsiden er viet til "Christian Science".

Denne nye Sekt, stiftet af en frafaldt og tre Gange gift Kvinde, ligger sig ned overalt, den lærer, at Kristus ikke har Verdens Synd, at en ikke frelles ved Tro paa hans Forsøningsdød o. s. v., og dog vil den saa godtroende folk til at tro, at man kan være en Kristus og "Christian Science" paa samme Tid.

For at se hvor langt denne Sekt har drevet bort fra Kristendommen behøver en blot at læse i samme Nummer af "Good Will," hvor der staar: "Så man ikke prøver at udrette mer end man kan og slutte naar man føler sig nervøs, saa vil den simple Regel udrette mer end Du". Se, hvor de folk spotter ham, som ja: "Gudsforbød! I beder Jæderen om i mit Navn, det vil han give eder."

H. G. W.

Fra vort Virkefelt.

Parkland, Wash.

Atter har vi et bedrøveligt Eksempel paa Ufortrylthet, idet en Gudfryd Thomas Dollman i det ene Lie med en af disse "Ming Shots." Det er udtalt om han saar sit Sun igjen paa det Lie.

Disse "Ming Shots" og Luftbølger m. m. affædtkommer en hel Del Stode ellers ogsaa, da Smagutierrez bedvænlig søger at vise sin Hårdighed med at dræbe vore Smagutierrez. Og som vi ved er de fleste af disse Hærmernes bedste Venner.

Kastorene B. Garstad og H. V. Kavier og Prof. Song er nu rejst til Synodemødet i Osten. Prof. J. Kavier maa bli igjen. Han prædiket i Winlock og Tacoma forrige Søndag og skal desforuten, ialfald

midlertidig, overtale Udgivelsen af "Pacific Herald".

Profesor Song prædiket i Tacoma forrige Søndag Formiddag før han begav sig hjem.

Vore Værelser er ikke tilfredse med den Lærdom de allerede har, og det er en glædelig Fortællelse. Nylig reiste Jaakobs Clara Fosjen, Clara Christensen, Valborg Karjen og Nabel Storaasli nordover til Wellingham. De vil frekventere Sommerkolonien der.

Winlock, Wash.

Det er ikke ofte man ser noget i "Herald" fra dette Sted. Det er ikke nogen stor By, men ganske vellystet bebyggende. I Kirkelig Henseende er det saa ganske med det her. Vi har to lutherske Kirker, en Kathodisk og en Baptistsmenighed. Desuden har Pastor O. H. Bjerke fra Sud Tacoma bestemt en Del som vil holde sig til den nord-lutherske Kirke. Men det gaar ikke godt. Det er Veien for Presten for lang, en 60-70 Mi., og dels er Interessen for det Helse ikke meget stor.

Prof. J. Kavier prædikede her forrige Søndag over den fororne Søn, men der var bare fem i Kirken den Dag. Efter Gudstjenesten gik han og Mr. A. Strømien og Vælfærdne til Mr. W. Sagens Hjem, hvor der var en liten, saar ventet paa Duak. Hans Navn blev Miller Cecil. Forældrene Marice og Mine A. Sagen. Hædrene Mr. Elling Ellingsen (hans Stedfortræder blev Bedstemoren Mary O. Anderson, da han ikke var hjemme). Mrs. E. Ellingsen og vor gamle Ven Mr. Anniad Sørensen. Gud selv signe og styrke Gatten og al Forældrene megen Glæde af ham.

Mr. W. Sagen og Familie kommer til at slutte til Centralia næste Uge, saa der blir færre af os. Kirke Gudstjenesten bli den 1ste Juli, da vil formodentlig Pastor Bjerke holde sin Afskedsprædiken.

Pasallap, Wash.

Torsdag den 1ste Juni var der et særdeles vellystet Standsmødes møde hos Mrs. A. Pedersen. Der besluttedes bl. a., at paa Grund af Berplufnings-Trævedheden udsættes neste Møde til første Torsdag i September — altsaa den 1de September. — og til dette Møde indbydes man til Værelserinden Mrs. E. O. Jacobson. Følge en — for Presten — heldig Indskydelse, la man af

sin alle Kassebeholdning, \$5.00, til Hjælp for Prestens Synodereise, og et Par andre Venner la en lignende Sum tilkommen, saa den gamle Mand skulde kunne ha baade Tærevogn og maagt et godt Kvalitid paa Reisen. Man mente tillige at Prestens Sæk ikke var mere fullet end at den kunne pakkes rigtig fuld med de bedste Hilsener til Slægt og Venner i Osten. Værelserinden og hendes Søster, Mrs. E. S. Jacobson, som kun for saa Aar siden kom fra Pastor Rognes Skole i Renoille, Co., Minn., hadde næsten ikke Tak paa denne Slags Sendinger.

Blandt Besøgende maa nævnes Mrs. Skerven og Mrs. K. V. Kavier, begge fra Parkland. Tilslut ønsket hele Mødet enstemmig en lykkelig Reise for alle Synodens Synodaler — og for alle andre med — og et vellystet Synodemøde, saa Synodens Navn æres og hans Kirke bygges hos os og for vore Venner. Ja, det ste for Kristi Skyld ved den Helligaand.

R. P. K.

Seattle (Ballard).

Pastor Bergesen og Hustru vil la de være fra sig hjemmeh "Washingtonposten's" Spalter, og Tiden vil ikke tillate nogen privat Skreven, saa Vennerne saar læse i Bladet, om de ønsker at følge med paa Turen. Bladets Adresse er: Wash. Bldg., Seattle.

Presteskollet fik en stor Overraskelse under Ungdomsmødet sidste Torsdag. Mens Ungdomsmødet gik som sædvanlig kom Postskuffen veltende ind, til Ankomst blev fuldt, og selve Kirken blev tilslut fuldt, og saa traadte Pastor Eger frem og overraskte en Fængsel, som han sa skulde være til "Trikpenge", hvad han nu la i det. Tak da til alle de fjære Givere.

Mr. og Mrs. Jensen i Pleasant Vallen har meldt sig ind i Menigheden. De er ganske viet av Pastor Bergesen og stadsige Kirkebyggere. Velkommen og Guds Velsignelse til Samfundet. Derfor andre, som deler vor Tro og gaar i vor Kirke, vil melde sig ind i Sommer, henvende de sig deraf til Pastor Eger, som kan træffes hver Søndag Aften i Kirken efter Aftenang. Hans Adresse er: 1215 Harrison St., Telefon 5900.

Alle Sæge, Gamle, Fattige og Ensamme, bli søderste Breven hadde, er bli besøkt i disse Dage, og alle Menighedsmedlemmer har saar Besøkt i dette Karstal. Mange andre blev ogsaa naadd, men Tiden tillot ikke at naa alle dem, so næstefol-

fel gjerne vilde ha jagt Jævel til i deres eget Hus. Blandt de Suge vil vi nævne: Mrs. Albertsen, Sj. 62, og 22. Hun forløg sig forleden Dag. De øvrige er nævnt i et Udligetale, en "Herold". Velsk de søge og gaa- le om dit kun, det er en agte Kristn- gjerning.

Pastor A. G. Bergesen, Stumanger, Norroag, er Sommeradressen.

Poulsbo, Wash.

Den nordl. Indremissions- Vognmandsforening forsatte sit Ma- de her den 1ste Mai. Formanden, Hr. J. J. Gilbertsen, rapporterte mundtlig, at tre hørte Nøder var holdt i Karets Løb; et i Vellingham, et i Poulsbo og et i English. En- slerterne havde i ca. tre Maaneders Tid tællt at nær Landsmænd paa Umarken og i Aukroer, og fandt en- fette som ikke havde hørt Guds Ord paa fem Aar. Han mente at en sa- stere Enslærerskreds kunde let- tes haug og af Foreningens Med- lemmer buede gjøre alt for at fætte Arbeidet. No nye Medlemmer opto- ges Wm. Johanneisen, Aude. Dahl, A. T. Pedersen, Peder Egen, C. Hennervig, R. F. Trandum, J. Lon- grinson, Hr. og Mrs. D. V. Strate meldte sig senere til Optagelse.

Til Embedsmænd valgtes:

L. J. Gilbertsen, Formand, A. S. Langeland, Viceformand, Andr. Dahl, Sekretær, A. Mannerud, Ansøferer. To Direktører valgtes paa 3 Aar, nemlig Wm. Johanneisen og Salve Osmandsen. G. Lønæs blev valgt so medlem.

Syd Vellingham.

Mandag Aften var her atter Jost. Denne Gang en Afskedsfest for Pas- tor og Mrs. Bjerke, der nu er kaldt til Missioner i Minn. Da Pastor Bjerke i flere Aar var Menighedens Prest, fælte man Trang til endnu en Gang at komme sammen med ham og takke ham for hvad han har været for dem og tillige ønske ham Gærens Belsignelse i sit nye Skald. Menig- hedens Prest holdt derfor i den An- ledning en passende Tale og over- togte paa de foranledes Begne Pas- tor og Mrs. Bjerke en større Peng- gave. Pastor Bjerke takkede for Ga- ven og af den Aerskyhed der var bleven ham bevisst og formandede alle til at blive i Jesu Kristi Evange- lium, da vilde de o mte ikke skulde sees mere igjen her dog mødes glad for Guds Trone. Vigerne havde lagt sammen til en Iden Gave til Miss Anna Henderson, Mrs. Bjerkes Sø- ster, der i flere Aar har boet i Vel-

lingham, men som nu agter at rejse til sit Hjem i Iowa. Lyfæa denne Gave overtoges af Menighedens Prest. Efter at alle Talerne var endt holdtes Andagt, hvorefter For- frælsninger feroveredes.

Søndag den 25de Mai holdtes Konfirmations-Gudstjeneste i Vor Frelsers Menighed. Fem Uge- gjentog sit Daabsløfte. Gud bevare dem i Pagten. De Konfirmeredes Navne er: Oscar Rasse, George Sundby, Ouf Simonson, Palmer Hendrickson og Ida Kreis. Offer op- toges til Pacific Dist. Indremission. Der indkom \$31.25.

I Jions Menighed holdtes Kon- firmation Søndagen forud i det en- gelske Sprog. Der var nu en Kon- firmant, nemlig Robert Hanson. Ogsaa her optoges Offer til Indre- missionen.

Geneve, Idaho.

Søndag den 25de Mai fejrede Søndens og den Jæruede Skoles Menigheder her fælles Missionsfest. Veiret var vaklert og der var mange Jolk tilstede. Paa Formiddagen prædikede Pastor Brevil paa Korst, og paa Eftermiddagen prædikede Pastor Grimstad paa English. Miss Dahl fra Moscow, som i flere Aar har været paa Madagaskar, fortalte om Missionsarbeidet der. Et Sang- kor fra Moscow sang vort eget Kor sang flere Sange. Menighedens Børn sang ogsaa et Par Salmer. Offeret, som blev optaget til Mis- sionismen, beløb sig til \$46.00 og deltes ligt mellem de to Samfund.

Hr. og Mrs. John Howe kunde Søndag den 25de Mai seire sit Sølv- bryllup. Efter Gudstjenesten i Kir- ken samlede en hel Flok indbudne Gæster i deres Hjem for at lykønske dem med Dagen. Pastor Brevil holdt en Tale til Brudeparret og overtogte dem en hel Del vakre Sølv- sager, som Gæsterne bragte med sig. Han paapagte hvorledes Gud havde velsignet dem hidtil, takkede dem for godt Rahbelskab og udtalte Ænske om, at de maatte leve blandt os til de kunde seire sit Guldbryllup. Hr. og Mrs. Howe blev gift i Nord Dakota og kom hid en kort Tid efter. De har 5 Børn, som all evor til- stede.

Wen Smith, som i længere Tid har været sengeliggende, er nu saa bra, at hun kan gaa omkring.

Vars Olsen vilste fornylig tilbage til sit Hjem i Spokane efter et læn-

gere Besøg hos sin Son Arne.

Allyn, Wash.

Pinse dagen havde vi vor Guds- tjeneste her i Skolehuset. 18 var fortaalet til Prædiken og Aftergang. Gud Frelseren siger om to og tre samlet i hans Navn, berimed trostet vi os ogsaa denne gang. Han selv sørge for, at denne første Aftergang paa dette Sted maa blive til mange velsignede Aftergange. Paa Grund af Prestens Reise til Synodemet ble her Gudstjeneste først den 13de Juli — atter i samme Skolehus. Naar vi lærer at tro, at Jesus virkelig taler sandt i Alt som Sandheden selv, da vil hans Rahverdsbord for os bli det æsteligste Sted paa Jor- den.

Vase Bay, Wash.

Efter Gudstjenesten den 1ste Juni bevarrede Mr. og Mrs. J. Burke og Hr. og Mrs. A. Hansen fra Kelleth, Wash., og Presten talte ved Bordet bl. a. om det forestaaende Synode- møde i Minneapolis, Minn. Vore Kærtsfolk, og især Bertinden, bad om at hilse sin gamle Onkel, Under- Johnson. Det var denne Onkel som ved forrige Synodemøde betalte for "Pacific Herald" for flere Aar i forskud. Forbaabentlig vil alle vore Venner i Østen, som har Hædet, freudeles beholde det, paa bedste Til- laar, og tillige saa for paa mange me Tingere for denne vor "Ardha- ter" fra Vestkysten.

To af P. O. A. Kærterne, Miss Olfson og Einland, besøgte den 1ste Juni Skolekammeraten Miss Gas- pary her. Indstillingen hid og Vase Bay selv syntes de begge var under- skjøn.

Næste Gudstjeneste her er den 6te Juli.

Woodale, Wash.

Den 28de Mai var her en Helden- Høstidstund paa disse Aanter. Tre smaa Rasmusere holdt et Stevne her i Hr. og Mrs. Anders Jensen's me- Bolig og blev ved Bibelens Daab indlemmet Jesu Disciples Tal. De var: Arthur Christian Bergesen, Johan Peter Jensen og Mabel Sa- rine Jensen. Den første Røddere var: Hr. og Mrs. Sængen, Miss Gude Sængen og Anders Halvorien. Den anden var: Hr. og Mrs. O. Bergesen og Albert Jensen. Den tredje var: Hr. og Mrs. Anders Jensen.

O, Herrel
Gjør nu disse ved din Haand
Og din stærke Himmelhaand
Til din Heres rene slar
O i Troens Fast bevar,
At de med os alle maa
Ildi Troen stadig staa
Og en salig Ende faa!
Amen!

Til Missamissionen er indkommet fra Starbuck, Minn.

Mrs. Sarah Holten 1 Par Ban- ter, Mrs. A. Stoen 5 Par Strøm- per, Mrs. C. A. Berg 1 Par Ban- ter, 1 Par Strømper, 1 Høle og 1 forklæde, Mrs. Matta Berg, 6 Par Banter, Mrs. V. A. Ørenig, 2 Par Strømper, 3 Par Banter, Mrs. A. V. Ørenig 2 Høler, 1 Par Banter, 1 Par Strømper, Mrs. Ole Runnel 2 Duer, 1 Sommerforklæde, 1 Skotte og et Par Underklæde, Mrs. Ole Engbrekton et stort Stykke Læ, Mrs. V. J. Runnel 2 Høler, Høgeforsængen i Jærbredes Menig- hed, R. Jørdes Skald, 5 forklæder, 1 Høle.

A. V. Ørenig.

Gaver til Forklæde Værtskjen.

Broel Johnson \$1.00, Ved Post, Geo. O. Vane fra Mrs. A. G. Ven- land \$1.00, C. J. Troogseth, Tam- son, Minn., \$5.00, Mrs. Sundby \$2.00, Erneson, Fumollup, Wash., \$2.00.

(Fortf. fra Side 3.)
kaldet sig et retrocende Niekson- hund. Jo, man taler saaledes, som om de forskellige Kirkesamfund med de forskellige Lærdomme er usget af Gud villet. Det er en stor Blind- hed. Efter den hellige Skrift er kun en, en i den hellige Skrift aabenbar- ret Vere berettiget i Kirken. Det er ikke nogen Læter tilladt at lære na- gelsomt andet i Kirken end det rene Guds Ord, og det er ingen Kir- ken tilladt at holde sig til andre Læ- rere end saadanne, som i alle Stykker bliver ved Guds Ord. Naar der dog i Kirkeligheden gives saadanne Læ- rere og Samfund, som har frevet Wild- farelser i Verden paa sin Jønt, kan eksisterer disse Samfund kun under Guds Tilladelse, ilt vester Guds Vil- le. Om doil kun have en retrocende Kirke paa Jorden. Sæller eksisterer kun under Guds Tilladelse. De er ikke der, forat man skal slutte sig til dem, men forat man skal vige bort fra dem. "Jeg formener eder, Bro- dre," siger Apostelen, "at I giver Agt paa dem, som voldet Splid og Forargelse hertilmod den Verdom,

som I har lært, og siger bort fra dem" (Rom. 16. 17). — („Der Lutheraner.“)

H. J. Spener skriver: „I den Rønhed (Kirke), hvor Guds Ord prædikes ret, og Sakramenterne forvaltes uforandrede efter Herrens Indstiftelse, der er den rette Tro og Salighed, derfor er den ogsaa den rette Kirke. Men hvor derimod Guds Ord ikke prædikes eller ikke prædikes ret, og Sakramenterne forvaltes uret, der er en falsk Kirke, selv om den end udsortes bærer en Engelskhedsskilt.“

Og Luther skriver: „Kirken er en oandelig Forsamling, som bærer den sande Herde Jesus Kristus (Job. 10), tror paa ham og regjeres af ham ved den Helligaand; og den bliver udsortes kjendt alene derved, at den har hans Ord, det er Evangeliet, Prædiken, og hans Sakramenter. Men indvortes er den skien kjendt for ham, ligeisom den ogsaa paa den anden Side kjender ham gjenom Troen, som holder sig til ham, hvor den hører hans Ord.“

En Landsbyskolelærers vigtigste Embedsforing.

En ældre Landsbyskolelærer var tillagt at møde frem til Prøve for Skolekommissionen. Der blev da paalagt ham i et skriftligt Arbejde at udtale sig om sine Embedsforinger. Dette var for ham ikke nogen let Sag. Det var en trofskoldig, ret og slet Mand og af Haandværk egentlig en Tømmermand, som om Vinteren plejede at undervise Landsbyens Børn i de Ting, han selv vidste Besked om; videre gik han aldrig. Men han var ingen Meister i at bruge Pen og at udtrække sine Tanker skriftlig var han ikke vant til; og da han saa fra om Morgenen til henimod Aftenen havde plaget sig med det paalagte Arbejde, fremkom omfremt følgende:

„Jeg bor i en liden fattig Landsby ved Gardesjøen, 22 Mile fra den nærmeste Postvej og 25 Mile fra den nærmeste Bysstad. Fremmede kommer ikke til os. Kvæder heller ikke; nogle læser vel Aftenbladet i Skolehuset ved den 5 Mil herudliggende Kirke, men de er kun saa. Derfor har jeg ikke kunnet gjøre mange Embedsforinger. Men dog en. For flere Aar siden lagede to Søskende, en Gut paa 4 og en Pige paa 5 Aar, ved Nalledommen, og satte sig til sidst op i et stor Sandkumme, der var sat i Sandkanten for at uddrives, fjæred den skulde tages i Brug. Paa Grund af Børnens Bevægelse kom Stummen løs, begyndte at drise og glød sagte med Strømmen ned ad

Bakken, som flyder ud i Gardesjøen. Jagen havde set Børnene, ialfald havde intet Menneske lagt Mærke til dem, og de blev først bemærkede om Aftenen. Da nu Forældrene og andre længe havde søgt efter dem, men forgjæves, blev de Usalindselighed anlagt, at Børnene var forulykkede. Men tidlig næste Morgen saa Hjemmet, at der blev en stor, og Sandkumme midt paa Gardesjøen, og da de så underben, fandt de i den to sovende Børn, som de da til de sørgende Forældres store Glæde bragte tilbage til Hise. Hjemmet og alle Folk i vor Landsby vidste meget godt, hvem Børnene kom fra (Salm. 91. 11, 12, og 31. 8), og høiher Herren havde sat trofast Englevagt om Børnene og givet dem en saa hast og rolig Svøm, som havde været hele Natten, og i hvilken de var bleven indouggede, allerede da Stummen ved sin sørgte Bevægelse gled ned ad Nallebakken, fjæred de kom ud i Søen. Thi hvis de havde været vaagne og bemærket sin farlige Stilling, saa vilde de visstelig i sin Angst og Uro have bevæget sig hid og did i det usikre Stid; og dette vilde straks have vistet, naar det, som end kun nok saa lidt, var blevet forfattet i sin Eigeogt, og Børnene vilde da være omkomne. Saamme Morgen lod jeg Børnene paa Skolen begynde med at sange:

Gud, dig takker jeg af Hjerte,
At du i den sundne Nat,
For at fri af Angst og Smerte,
Englevagt om mig har sat,
Saa at Fienden med sin Svig
Si har kunnet ramme mig.“

Derefter fortalte jeg Historien om Stormen paa Søen, som Herren stillede (Matt. 8. 23—27), og saa om Redningen af de to smaa Børn, hvis Moder denne Morgen ogsaa sad i Skolen isæt sine Sødagsskæder og havde lægt Børnene paa Skjød. Da jeg havde fortalt dette, sang vi alle:

Under Himmelskæden af denne Salm
Hørte man, hvorledes Moderens
Stemme indelig sang hjemmefra
Til den mod Stumningen; da
græd hun, og alle Børnene græd med
hendes, som jeg maatte sange det sidste Vers
alene.

„Og dette har været min vigtigste Embedsforing.“

Madam Clemente og hendes Søn.

De, som aldrig har været paa Blomstertorvet i Paris, kan vanskelig gjøre sig et Begreb om, hvilken Trængsel af fjærende og gærende der er hver Morgen i de tilhørende Ga-

der. Kvinderne med sine lange traagformige Næse paa Nagen, Udvalgerne af varm Kaffe, Bønder, fremmede af alle Nationer, Kjøbere og Sælgere danner tilfammen et forvirret Billede, som næsten kan nævne Straf, naar det gælder om at komme fra sit rolige Hjem paa Landet.

Tidlig om Morgenen en Dag i Juni Maaned saa man en Kvinde paa omkring paa Blomstertorvet i Paris. Hun var Marketeriske i den franske Armee, det vil sige, en Kvinde, der tager og vasker for et vist Antal Officerer, og i Almindelighed er en Soldats Hustru. Idet hun gik forbi det ene Udsalg efter det andet, blev hun overalt opfordret til at kjøbe, men hun standse ikke, før hun kom til en Pø, der anbefalte sig ved den smagfulde Ordning af de udstillede Frugter og Grønsager.

Eierinden af Pøden, en før, rød-musket Kone, viste Marketerisken og hendes Mand med et Smil og raabte: „Ah! jeg vidste, I vilde komme herhen. Goddag, Sergeant Robert. Goddag lille Therese. Hvad ønsker du at kjøbe? Tag, hvad du synes bedst om. Og hvorledes er det med din lille Gut? Naar vil du tage ham med til mig? Jeg er glad i kaadanne smaa Smagte, endstaaet jeg har min Plage med dem. Men stop,“ raabte hun, idet hun saa den unge Kone ind i Ansigtet. „Du er bedrøvet, kan jeg mærke. Hvad er det i Veien fjere? Det er vel noget angaaende den lille?“

„Ja, Madam Clemente,“ svarte Therese med Hælvende Stemme. „Regimentet har faaet Ordre til at drage til Strim, og man vil ikke tillade mig at tage et saadant lidet Barn med.“

„Og det gjør de ret i, hvad skulde de med et saadant lidet Barn i Veieren? Du maa saa nogen Til at tage sig af den lille, mens du er borte.“

„Ja, jeg formoder, det maa komme dertil, men hvorledes skal jeg kunne fikkes fra min søde Gut?“ sagde Therese sørgsødig.

„C.“ raabte Madam Clemente. „Jeg tænker paa noget — det er udmærket! Du fjæred mig og mine Børn, og du og alle, som fjæred Mor Clemente, ved, at hun er en god Moder. Overlad ham til min Omfjere; jeg vil tage mig af ham, som om han var min egen. Det er blot at dele Manden i fire Hænder i tre Dele. Og vi har en god Fader i Himmelen, som vil hjælpe os.“

Den stoffars Moder kunde ikke tale, men Robert talte den gode Kone hjertelig. „Sig ikke mere,“ sagde hun, „men hvis I nogenstunde skulde træffe Jammen med min lilla Gude,

Søn, Jsidor, da gjør, hvad I kan, for ham, saa er vi lovt.“

Da Mæren allerede næste Dag skulde drage bort, gik Madam Clemente samme Aften til Paraffen efter den lille Gut og gik ham lige til sit eget Hjem i sine moderlige Arme.

Sergjanten og hans Hustru fjæredte intet til Gud som aabenbaret i sin Søn, Jesus Kristus, men de havde dog et Slags Begreb om hans Godhed og Faderfærlighed, og før de lagde sig til Hvile den Aften, bad de, at han vilde drage Omfjere for deres lille Barn og styre det saaledes, at de kunde møde Jsidor og saa Kaldning til at gjengjælde Madam Clementes Godhed mod dem.

Jem Maanedet gik hen. Det var Natten efter Slaget ved Zulfmann. I Nærheden af en Del Takte saa en stor Mængde dræbte og saarede Krigere. Nattens Stilhed blev afbrudt ved høie Strig fra disse Mand, af hvilke nogle udsatte under gruelige Smertes. Ojst og her saa man Folk med Barrebaare løbe over Slagmarken. Et af disse Tog blev anført af en Kvinde, der havde en Vugte i Haanden og gik hen til en Hov kaldt, hvoraf de fleste var stræffelig lemlæstede. O den forfærdelige Strig!

„Det er forbød med disse Hæste stæle!“ sagde en af Slaget. En hvog Skrumme høiendes udtale nogle Ord. De kom fra en ung Skarpsjætter, som saa det og var saa haardt saaret, at Døden syntes ham vis.

„Her ingik se,“ sagde han, „jeg der snart, men jeg ønsker at saa tale med nogen, før jeg mister Brugen af mine Sanser. Jeg vil bede om, at de vil sige min Moder — — O, De Madam,“ sagde han, da han bemærkede Marketerisken. „De vil gjøre mig denne sidste Tjeneste. Sig min Moder, at hendes Søn døde paa Slagmarken. Bring hende denne Bog, som en af mine engelske Kamerater har givet mig, og fortæl hende, at det er den, som har gjort et nyt Menneske af mig. Min Moder er Madam Clemente — oshver i Paris vil kunne sige Dem, hvor hun er at finde.“

„Madam Clemente! O, hende fjæred jeg godt,“ raabte Marketerisken. „det er hun, som har taget sig af min søde lille Gut. Og De er hendes Søn, Jsidor.“

Et Smil gik over den unge Mandes Ansigt, og han sagde: „Hvor Gud er god! Han har sendt eder til mig.“

Sergjanten gjorde Tegns til de andre Mand at gaa til Side, og fjærende paa Græsbeværet læstede han varfjant den unge Mandes Hoved op og lod ham støtte sig mod sin Skulder. Dette gav den døende en Kraft for et

Lieblik, og han foldede Hænderne og bad:

"O gode Gud, du, som har lært mig at bede, trøst min Skakkede Hjerte Mor! O, at hun vilde tilgive mig al den Beshyrring, jeg har gjort hende! Hjælp hende og mine Søstre til at høre Jesu Stemme og komme til ham og blive frelst. Lag disse Hædere Venner under din Baretragt og lad dem ikke leve fjernede fra dig. Min Gud, jeg takker dig for, at du har aanbudt Livets Dør for mig. Velsign den unge Mand, som gav mig dit hellige Ord. Tak, Tak, for al din Gødhed!"

Der loigtede Stemmen ham. I hened en Time sad Robert hos ham og understøttede hans Hoved. Nogle saa haagt udtalte Ord hørt fra hans Læber, deriblandt: "Tilgivelse — Moder — Gimmelen — Jesus" — og han var ikke mere.

Therese bukkede sig ned og kysede ham paa Bunden: derpaa tog hun ud af hans kolde Haand den Bog, der havde vist ham Veien til det evige Liv.

Nogle Maanedes er igjen forløbene, og vi ser atter Madam Clemente sidde paa Klosterkorpset. Ved Siden af hende sidder tre unge Piger, som følger Werter og Venner, og en liden Gut paa to Har ligger i et Størne af det lille Udsalvsteds.

Fludelig stæret en fremmed Skone ind og vil gribe Børnet, som løber fra hende og skuler Nivigtet i Madam Clementes Skole. Et Skrig af Overraskelse, og de to Kvinder holder hinanden fast omklyngede. Det er Therese. Markfenteristen, men som forandret siden Madam Clemente sidst saa hende, at hun neppe kan tro, at den fortvædte blege Kvinde, som hun ser foran sig, er den lykkelige unge Skone, fra hvem hun skiltes for noget over 1-2 Har siden.

Det vilde tage formogen Tid at fortælle, hvøledes de to Kvinder lesteS lidores nye Testamente, og hvøledes hans sidste Bøn blev hørt ved hans Moders og Søstres Omvendelse til Sandheden.

HANS E. KNATVOLD

Real Estate, Loans & Investments

Jeg har en Række af tiltrøkkende Kjøb i 5, 10, 20 og 40 Aere Land, der vil danne gode Hjem og sikkert Familieophold.

Hvis de ønsker et Laan eller agter at utlaane Penge paa fast Sikkerhed, lad mig faa høre ifra dem.

Jeg har været bosat i Tacoma siden 1884. For min Ansvarlighed henviser jeg til enhver Bank eller Forretningsmand i Byen.

322 Provident Bldg.
Phone Main 7990 Tacoma

Notis.

Følgende bedes om at sende deres Adresse, for at vi kan efterkomme deres Puffe:
C. Semington
Rinnie Swanjon
N. D. Lillejord

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.
- Baalson, H. E., Silvana, Wash.
- Bolland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood
- Blakkau, L., Box 175, Rockford, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Bolgaum, E. S., 323 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
- Bjerke, A. O., 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 3972-J.
- Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka.
- Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Brelvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.
- Carlsen, J., 9 Mission St., San Francisco, Cal.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Dahle, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle
- Gaarud, J. O., 1416 35th Ave., Oakland, Cal.
- Phone East 5966.
- osmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1019 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Grønberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
- Harstad, B., Parkland, Wash.
- Phone 7884-J-3.
- Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrickson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Ingos, O., Pt. Madison, Wn.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 294 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
- Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kasserer for in dremmissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Nesta, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Otteson, O. C., Portland, Ore.
- Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.
- Prens, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
- Støb, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

- Tjernøgl, H. M., Teller, Alaska.
- Thorpo, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronize our advertisers. You will find them all reliable. Use the Directory in the "Pacific Herald." It will tell you where to go.

Architects

Heath & Gove	7
Attorneys at Law	
Carl B. Halls	8
Anthony M. Arnason	8
Arctander & Jacobson	8
Clothing Stores	
Herbst Clothes Shop	8
Banks	
Scandinavian-American Bank	8
Doctors	
Thorland	7
Hyalin	8
Rynning	8
Quevli	8
Dentists	
J. W. Rawlings	8
H. D. Rawlings	8
A. K. Stibbens	8
Doerer	7
Bledget	7
Groceries	
Parkland Mercantile Co.	7
Real Estate	
Carl O. Kittelson	8
Meat Market	
Parkland Meat Market	7
Lodging House	
Luther Pilgr. Hus	7
Opticians	
Kachlein	7
Paints and Oils	
W. P. Fuller & Co.	7
Printing	
D. W. Cooper	7
Photographers	
Peterson	8
Plumbers	
Ben Olson Co.	8
Restaurants	
Berglund Coffee House	8
Steamship Agencies	
Viell & Ekberg	8
Tailors	
Fashion Craft	7
Undertakers	
C. O. Lynn Co.	8
P. Oscar Sterile	8
What School?	
Pacific Lutheran Academy	

W. P. Fuller & Co.

1117-19 A Street

IV anbefaler vort store Opling

— af —

MALING, OLJE, GLAS, DØRE

OG VINDUER

IV har det største Assortment

og er det betydeligste Handelshus

i denne Branche i Nordvesten.

Main 1067—

Tacoma, Wash.

The Stephen Dome.

Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Dome (det norske Hjem for unge Mænd.) Bøne, billige Baretter for Rejsende. 291 1-2 Grand Ave., en Bloek fra Jomthorne. Otto E. Ditlejen, Bestyrer.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, udseler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt udselt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Kræalis Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 6815

Det Norske Emigrant-Hjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry, fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Ben Olsen Co.
Plumbing
and Heating
Main 532—A 2292
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 5
CARL O. KITILSEN
Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Luther College
En kristelig Skole for gutter.
Fireaarigt College kursus
Fireaarigt Preparatory kursus
Erfarne Lærere — Grundig Under-
visning — Samtidigbedstfuld Til-
lyst — Sund Velkommenhed — Gode
Velforhold — Billigt Ophold.
Graduenter fra anerkendte Akade-
mier og High Schools optages i
College Department, naar fri Tul-
tion, kan indbente hvad de mangler
i Korst og Botn. — Undervisning til
Undervisning i Sang og Musik,
Bookkeeping, Shorthand og Type-
writing. — Send efter katalog med
yremere Oplysninger og Betingelser
G. R. Ferns, Bestyrelse
Decorah, Iowa.

PARKLAND MEAT MARKET
H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843—R3

Støt dem som annoncerer i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK
of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific
Åbnet Lørdags Aftener
4 Procents aarlig Rente
Begynder af til Sparekassens to Gange
om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; R.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy
AND
Business College
A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN
Second Semester Opens Jan. 25.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium will be ready for
use about February 1.
Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.
Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.
Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.
Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$188.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.
Send for catalogue.
Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau
P. Oscar Storlie
Bedste Betjening til rimelige
Priser.
Embalmer og Dameassistent
Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
1156 Pacific Avenue Room 206
Tacoma Wash.
Tel. Main 4551

Berglund Bros.
Kaffehus
Beste Sort Kaffe i Byen med Plu-
de, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.
Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.
Main 7745 A-4745

Lien's Pharmacy
Skandinavisk Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Solvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes omfangrig
M. 7314 1102 Tacoma Ave

Opdag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasse
linjer
VISELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY
Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

Time
To wear Herbst
CLOTHES

YOU'VE GOT TO GO UPSTAIRS
TO GET THEM

\$15.00
ONE PRICE ALWAYS

Take Elevator — Save \$10.00

Herbst Clothes
Shop.

Second floor
Open Saturdays till 10 p. m.

Phone Main 7220
CARL B. HALLE
Norsk Advokat
408 Lyon Building
Third & James Seattle, Wn.

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
& **O. JACOBSEN**
NORSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING
Norsk Læge
French Block, 12th and Pacific Av.
Kontor Tider—3 til 4 Efter. Om
Bespørgsøerne 11 til 12 Aft.
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 p. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag om aften
Kl. 7—8 p. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

EVAN HYSLIN, M. D.
Læge og Kirurg
Fidelity Building, Tacoma
Tel. Main 400
Residence Tel. Main 935
Hans undersøges omfangrig

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
Tandlæger
507 Realty Bldg.
Telephone Main 5193
Tacoma, Wash.